

AMERIŠKA DOMOVINA

Antonia Pavlic 7-8-0
7019 - 60th Lane
Ridgewood
Brooklyn, N.Y. 11227

PRINT
AGE ONLY

National and International Circulation

SLOVENIAN
MORNING NEWSPAPER

NO. 120

CLEVELAND OHIO, THURSDAY MORNING, JUNE 18, 1970

STEV. LXVIII — VOL. LXVIII

Senatorja Fulbrighta bi radi odstavi

WASHINGTON, D.C. — Senator Fulbright iz Arkansasa je naglo odpotoval iz Washingtona v svojo državo Arkansas, da bi zavrnil akcijo, da se ga odstavi.

Akcijo za odstavev je sprožil bivši član Vrhovnega sodišča v Arkansasu sodnik James Johnson, ki je leta 1968 podpiral Walaca pri predsedniških volitvah. Johnson trdi, da deset tisoč prostovoljcev pobira podpise in da bodo zlahka zbrali 60.000 podpisov, kar je po zakonu potrebno, da država v novemburu predloži volivcem v odobritev dodatke zakona, ki bo omogočil odstavev državnih in federalnih izvoljenih uradnikov, če ti po mnenju večine volivcev zanemarjajo svoje dolžnosti.

Ako bo sodnik Johnson uspel, bo najbrž že pri jesenskih volitvah skušal s posebnimi volitvami za Fulbrightovo senatorsko mesto Fulbrighta izprediti. Senator Fulbright je v svojem govoru v Little Rock omalovaževal akcijo proti njemu, vendar po dejstvu, da je prišel v svojo državo, ko je senat zelo vmešan v debato proti vojski v Indokini, moremo sklepati, da senator ni čisto brez skrbi. Akcija proti senatorju Fulbrightu je naperjena proti njegovemu ostremu nasprotovanju vojski v Indokini. Fulbright je predsednik znanje-političnega senatskega odbora in s to vplivno funkcijo povzroča precej sitnosti Nixonovi administraciji pri vodenju politike odn. vojske v Indokini.

Kardinal-drž. tajnik Villot se zahvaljuje jugoslovanskim škofom

LJUBLJANA, Slov. — Podpredsednik škofovskih konferenc Jugoslavije metropolit Slovenije, ljubljanski nadškof dr. Jože Pogačnik je prejel iz Vatikana pismo kardinala Villota. V njem se kardinal drž. tajnik zahvaljuje jugoslovanskim škofom za "obvestilo, kako v Jugoslaviji mislijo o duhovniški neozneženosti in kakšno stališče glede tega zavzemajo." Sporočila papežev zahtevalo in pravi, da papež podeljuje nadškofu podpredsedniku, škofom in vernikom papežev blagoslov.

279 jih je bilo

VATIKAN. — Gotovo je bila izvirna mise sv. očeta Pavla VI. da je svojo zlato mašo praznoval s posvetitvijo novomastnikov. Ti so bili iz naslednjih držav: Argentine, Češkoslovaške, Avstrije, Brazilije, Dohomeje, Ekvadorja, Filipinov, Japonske, Kanade, Kube, Koreje, Združene arabske republike, Velike Britanije, Islandije, Italije, Libanona, Live, Mehike, Nikaragve, Paragvaja, Portugalske, Sirije, Španije, ZDA, Sudana, Tajske, Toga, Ugande, Venezuele in Vadilanda.

SHOWERS
Vremenski prerok pravi:
Toplo in soparno z nevihtami. Temperatura blizu 80.

"Odpustite nam!"

MONAKOVO, Bav. — Ob 25-letnici osvoboditve iz koncentracijskega taborišča Dachau se je zbralo v Dachau na Bavarskem okoli 400 katoliških duhovnikov iz Poljske, Italije, Francije, Češkoslovaške in Zahodne Nemčije. Med 14 škofi, ki so ob tej priložnosti somaševali, so bili tudi gdanski škof Nowicki, litomerški škof Trochta in kardinal Doepfner. S tem so znova spomnili javnost, da je bilo od l. 1939 do 1945 v tem nemškem taborišču zaprtih 2,720 duhovnikov (od teh 2,579 katoliških). 1034 jih je v taborišču umrlo, 1240 pa jih je dočakalo konec trpljenja in prihod za hodih osvobodilnih čet (ZDA).

V Monakovem je za omenjene duhovnike-romarje v Dachau priredil sprejem gen. vikar za Zahodni Nemčiji živeče Poljake Edvard Lubowiecki. Ob tej priložnosti je nemški kardinal Doepfner posebej omenil trpljenje Poljakov v času nemškega narodnega socializma. "Primeroma je, da ob 1000-letnici poljskega pokristjanjenja nemški narod prosijo Poljake za odpustanje," je dejal kardinal in zaklical navzgor: "Odpustite nam vse, kar se je v tistih letih med zadnjo vojsko zgodilo!"

Tako zadržanje ni le zadržanje nemškega kardinala, ampak tudi mnogih nemških duhovnikov. Delovna skupnost duhovniških skupin Zahodne Nemčije je npr. zahtevala od nemške škofvske konference, naj se škofje jasno izreko za politično priznanje nemško-poljske meje na rekah Odr in Nisi in za spravo s Poljsko kot krščansko dolžnost.

Pasijonske igre v Oberammergau

OBERAMMERGAU, Bav. — Monakovski kardinal Doepfner je s slovesno škofovsko mašo začel letošnje pasijonske igre v Oberammergau na Bavarskem. Zavrnil je očitke zoper besedilo teh iger, češ, da žali Jude. Dejal je, da so očitki v veliki meri pretirani. Oberammergauske pasijonske gre uprizarjajo letos že šestintridesetič. Prebivalci tega kraja so se bili zaobljubili, da bodo vsako 10. leto igrali igro o Kristusovem trpljenju, ker so bili l. 1633 rešeni kuge.

Priporočajte A.D. tem, ki jo še nimajo!

Sovjetske parlamentarne volitve ostale tudi letos uganka

MOSKVA, ZSSR. — V Sovjetski zvezi so bile zadnje parlamentarne volitve l. 1966. Takrat je dobila režimska lista 99.94% vseh oddanih glasov. Letos je pa režim začel znova divjo agitacijo za udeležbo pri volitvah. Cele tedne prej so agitatorji obetavali volivce, jih spravljali na shode, jim skušali vlti zanimanje za kandidate, ki ga nikjer ni bilo mogoče prav vzbuditi. V Sovjetski zvezi pa vedo, da aparatčiki morajo vzeti tudi agitacijo zares, zato se iz agitatorjev ne norčujejo. Morda se marsikomu agitatorji celo smilijo. Saj morajo zaradi kruha dopovedovati volivcem, česar velikokrat še sami ne verjamejo. Agitacija je bila najhujša v mestih. To bi se

Sovjetski znanstvenik obsoja prepoved potovanja

MOSKVA, ZSSR. — Unija sovjetskih znanstvenikov pričakuje na svojo vlogo za dovoljenje potovanja v tujino "poniževalno" zavrnitev od tovarišev v Kremlju, je izjavil prominentni sovjetski biolog.

Dr. Jaures A. Medvedev, ki so ga sovjetske oblasti pred kratkim poslale v duševno bolnišnico, je v svoji knjigi objavil podatke o političnem pritisku na sovjetske znanstvenike. Med drugim je navedel tudi svoj slučaj, ko je bil povabljen na predavanje v Anglijo. Oblasti mu niso dovolile potovanja v Anglijo, dasi je mednarodno priznan kemični strokovnjak. Njegovo predavanje je potem moral prečitati nek drug znanstvenik.

V knjigi "Mednarodno znanstveno sodelovanje in nacionalne meje" je dr. Medvedev zapisal, da prav ob istem času, ko bo moral v Anglijo predavati, so on in njegovi kolegi v Obminskem Institutu medicinske radiologije za dneve dolžnosti pobiranja krompirja morali 2 dneva na njih pobirati krompir. Dr. Medvedev trdi, da mora vsako potovanje v tujino najprej odobriti posebna komisija Centralnega komiteja komunistične partije. Mnogim znanstvenikom so že bila zavrnjena dovoljenja za potovanja v tujino in v splošnem oblasti vsem odsvetujejo potovanja izven Sovjetske zveze.

Šolski otroci bodo še pili mleko

WASHINGTON, D.C. — Zbornica je danes odobrila in poslala Beli hiši v potrditev zakon, ki bo delitev mleka šolskim otrokom odobril za trajno. V senatu je bila izglasovana uredba, s katero bo za ta program letno nakazanih 120 milijonov dolarjev. Otrokom bodo mleko delili za stonj ali po zelo znižani ceni.

Ameriška Domovina v prvem tednu julija zaradi počitnic oboja ne bo izšla

Kot v preteklih letih tudi letos v prvem tednu julija Ameriška Domovina ne bo izšla, ker bo celotno oboje v uredništvu, upravi in tiskarni na počitnicah. Naročnike in čitatelje lista prosimo za razumevanje, ker uslužbenstvo drugače ne more do nujno potrebnih počitnic. Število oboja je premajhno, da bi moglo postopno na počitnice.

Vse tajnike in poročevalce društev prosimo, naj svoje objave za čas, ko list ne bo izšel, pošljejo preje, da jih bo mogoče še o pravem času objaviti. Lista ne bo v tednu od 29. junija do 6. julija.

Gorje v Kambodži

VATIKAN. — Na vprašanje, kako je s krščanstvom v Kambodži, lahko odgovorimo, da nima velikega vpliva. Katoliška Cerkev je tudi v tej deželi prisotna, vendar ne toliko po zunanji znamenjih in javnih manifestacijah kot po tistem vplivu posameznih katoličanov. Tisti, ki si prizadevajo živeti zares krščansko vse svoje življenje, niso brez vpliva na okolico. Krščanstvo je prineslo tudi v ta del nekdanje Indokine čut nesebičnosti, požrtvovalnosti brez računanja in določeni čut za dostojanstvo človeške osebe.

Ko se je vojska razširila tudi na Kambodžo, se je razlilo gorje posebno na Vietnamce, ki živijo na kambodžanskem ozemlju. Med temi je veliko katoličanov. Rasno sovraštvo med različnimi narodnostnimi skupinami je v Kambodži znova vzplamelo. Pod obtožbo komunizma je bilo, kot poročajo, storjenih nešteto krivic, pokoljev in požigov. Vse Vietnamce — v Kambodži jih je 600,000 in med njimi 55,000 katoličanov — strogo nadzirajo in često zamenjavajo s sovražniki. Ker je drugih tako malo katoliških, ljudstvo enači katoliško vero z vietnamstvom in jo imenuje enostavno "vietnamska vera". Najnovejši dogodki v Kambodži niso naklonjeni širjenju krščanske blagovesti.

Kardinal Slipij upa ...

LONDON, Ang. — Kardinal Slipij, ukrajinski višji nadškof, je ob obisku katoliških Ukrajincev na Angleškem izjavil časnikarjem, da upa v boljše bodočnost krščanstva v Rusiji. Upa, da bo preganjanje vernih postopoma prenehalo in da pride do svobode verskega izražanja. Ta je potrebna za napredek ljudstva ter razvoja prav nič ne otežuje. Na Angleškem živi danes okoli 30,000 Ukrajincev.

Tudi v Parizu

PARIZ, Fr. — Arabski demonstranti so se v Parizu znesli nad judovski trgovinami in jih kar po vrsti izropali in razbijali. Požgali so avtomobile, razdejali električne napeljave in luči, po restavracijah mize in z železnimi drogov razbijali zložbena okna. Policiji se je le posrečilo demonstiranje razgnati, judovski predel pa morajo še stražiti pred vročekrvnimi Arabci.

NIXONOV GOVOR JE IMEL NA JAVNOST MLAČEN ODZIV

Reakcija na borzi ni pokazala zaupanja v naglo izboljšanje gospodarskega položaja, tudi ne pričakuje naglega poslabšanja.

WASHINGTON, D.C. — Predsednik Nixon je včeraj opoldne podal že nekaj časa napovedano poročilo o ameriškem gospodarskem položaju. Za predsednikov govor je bilo precej zanimanja, saj negotovost gospodarskega položaja že ščipa ameriške družine. Začetek predsednikovega govora je bil za vzpodbudo kar samozavesten. "Ameriška ekonomija je najmočnejša na svetu", se je pohvalil predsednik. Ko pa je začel analizirati posamezne probleme, je moral naštetih vrsto težav in nevarnosti, ki prežijo na ugodni razvoj ameriškega gospodarstva. Predsednik je pozval podjetnike in delavstvo, da naj ostanejo zmeri pri določanju cen in pri pogajanjih za povišanje plač. Samo na ta način bo mogoče vzdržati kontrolo nad preneglim povišanjem življenjskih stroškov. Predsednik je odkrito priznal, da vladi ni uspelo zavreti inflacije, da je nezaposlenost v zadnjih petih letih sedaj najvišja, višja kot so pričakovali.

Predsednik Nixon pa je tudi odločno zavrnil prisilno vladno kontrolo za regulacijo cen in plač ali direktno vladni pritisk na posamezne voditelje podjetij in unij. Posvaril je tudi kongres, da naj bo zelo previden pri izdatkih, četudi je letos volivno leto.

Borza, ki je ob napovedi Nixonovega govora poskočila za 19 točk, je po govoru obstala in začela počasi padati, vendar neznačajno. Nixonov govor v splošnem ni povzročil vznemirjenja in sodba borznih strokovnjakov je Nixonu priznala, da je v govoru stvarno poročal o

možnostih izboljšanja in da tudi ni prikrival nevarnosti za poslabšanje našega gospodarskega položaja. Nixcr še vedno vztraja na principih svobodnega gospodarstva in zato je prevladal odgovornost direktno na podjetja in unije, da z vlado prostovoljno sodelujejo v prizadevanju za ustavev inflacije.

V Kongresu se pojavlja odpor proti pogodbi o avtonomni poštni službi

WASHINGTON, D.C. — V predstavniškem domu so začeli obravnavati predlog administracije za povišanje plač uradnikom. Predstavniški dom ni bil vnet za uradni predlog, ga je pri poskusnem glasovanju zavrnil z 219 proti 139 glasovom. Definitivna glasovanja se bodo pa začela še ta teden. Vse kaže, da se Kongresu ne bo mudilo z odobritvijo Nixonovega načrta.

Iz življenja francoskih visokošolcev

CHATRES, Fr. — Na znamenitem francoskem študentskem romanju se je v nedeljo po Vnebohodu, 12. maja, zbralo okoli 4,000 visokošolcev z raznih fakultet v Parizu, Rennesu in Nantesu. Maševal jim je pariški kardinal Marty. V nagovoru je poudarjal: "Že zdaj ste dolžni širiti evangelij z razmišljanjem in kritiko, pozneje pa ga boste širili ob svojem poklicnem delu."

Dela skrbi ...

RIM, It. — V katoliški Cerkvi se število bogoslovcev zadnja leta manjša. Leta 1964 jih je bilo 167,000, lani 147,000. V petih letih je število padlo za 12 odstotkov. To poročajo iz Vatikana. Pri tem pa je zanimiva druga ugotovitev, da število duhovniških kandidatov v misijonskih deželah na upada, temveč narašča.

Verjeli ali ne

ATENE, Gr. — Grški pravoslavni metropolit v Solunu je svoji duhovščini prepovedal voziti avtomobil.

Zadnje vesti

MOSKVA — Sovjetske oblasti so znanega ruskega znanstvenika dr. Medvedova odpustile iz umobolnice, kamor so ga poslali 29. maja. Proti zaporu v umobolnici so ostro protestirali vodilni sovjetski znanstveniki in pisatelji.

WASHINGTON — Zadnji mesec so se osebni dohodki znižali za 7.8 milijarde dolarjev. Oddelek za trgovino je pojasnil, da so bili vzrok za tako visok padeč "posebni faktorji".

KAMBODIJA — Komunistične sile so ojačile obroč okrog glavnega mesta Phnom Penh. Bolj na sever, vietkongovci so uničili dva vlaka.

JORDANIJA — Kralj Hussein je obdolžil "tuje sile", da so podpirale zadnje borbe v Ammanu med gverilci in vladnimi četami.

Iz Clevelanda in okolice

Seja — Društvo Dvor Baraga št. 1317 Katoliških borštarnjev ima jutri zvečer ob 8. uri redno sejo. Asesment bodo pobirali od 6.30 dalje.

Prijazen obisk — Včeraj je obiskal naše urade in tiskarno g. Stanko Mrak iz Gary, Ind. Mudi se pri Gazvodovih na E. 67. cesti, svojih ožjih domačinih. Kljub pičlemu času smo se z g. Stankom mnogo pogovorili; on je namreč naš stari naročnik in nam tudi od časa do časa pošlje po, kako poročilo. Želimo mu, da bi se v naši clevelandski slovenski sredini kar se da dobro počutil in odnesel od nas samo lepe spomine.

Izgubila je spričevalo — Doroteja Odar je v sredo, 17. junija, na poti od avtobusne postaje Superior Ave. in Woodward Road pa do šole Sv. Vida izgubila svoje spričevalo 7. razreda svetovidske šole. Najdite-lja lepo prosimo, naj spričevalo vrne družini Odar na 1042 East 72 Str., Tel. 431-2079.

"Vandrovc" bodo igrali — Pri otvoritvi Slovenske pristave v nedeljo, 21. junija, bo igral orkester "Vandrovc". Slovenska pristava vse vljudno vabi.

Za pecivo prosijo — Odbor Slovenske pristave prosi vse žene članov in prijateljev Pristave, da za otvoritev, v nedeljo, 21. junija, kaj spečejo. Vse bo z veseljem sprejeto.

Vojna odškodnina — Zadnji dan za vložitve zahteve za odškodnino od italijanske vlade za škodo v času druge svetovne vojske, ki jo je povzročilo italijansko vojaštvo, je 30. junij. Zahteva za odškodnino je utemeljena samo v slučaju, če je za škodo bila odgovorna italijanska vlada. Škoda zaplenjenega premoženja od jugoslovanskih oblasti v tem slučaju ne pride v poštev. Interesenti so morali biti ameriški državljani v času, ko je škoda bila povzročena.

Seja — Društvo Naš Dom št. 50 vabi članstvo na sejo, ki bo v nedeljo, 21. junija ob 2. uri popoldne v Slovenskem Narodnem domu, 5050 Stanley Avenue, Maple Heights.

25. obletnica — V soboto, 20. junija, ob 8. uri zjutraj, bo darovana sv. maša v cerkvi Marije Vnebozete v Mentor, Ohio, za pok. Joseph Adamicha št. v spomin 25. obletnice njegove smrti.

OPOZORILO — Vse organizacije in ustanove, podjetnike, trgovce in obrtnike, kakor tudi posameznike, prosimo, naj nam čimprej sporočijo vsa svoja morebitna obvestila, oglase in drugo, slovenski javnosti po našem listu za čas, ko list ne bo izšel, t.j. od 29. junija do 6. julija. Trej ko nam bodo svoje želje sporočili, lažje in bolje jim bomo lahko postregli. Hvala!

Slovensko srečanje v Nemčiji

Podobno kakor že tako lani, je bilo tudi letos na binkoštno nedeljo na Killerbergu pri Stuttgartu veliko slovensko srečanje na katero so prihтели v velikem številu rojaki iz vseh delov Zahodne Nemčije.

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Avenue — 431-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Managing Editor: Mary Debevec

NAROCNINA:

Za Združene države:

\$16.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$5.00 za 3 mesece

Za Kanado in dežele izven Združenih držav:

\$18.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.50 za 3 mesece

Petkova izdaja \$5.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$16.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$18.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.50 for 3 months

Friday edition \$5.00 for one year

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CLEVELAND, OHIO

83

No. 120 Thursday, June 18, 1970

Politično stanje v Sudanu

Kdor se zanima za mednarodno politiko, drži predmet Sudan v predalu za "države drugega razreda", ki ne delajo mednarodni diplomaciji posebnih sitnosti. Sudan se nad tako opredelitvijo ne jezi že skoraj 90 let. Ko so namreč prišli v Sudan Angleži l. 1881, so skupaj s Turčijo ustanovili garnizije, ki so bile podlaga za poznejšo sudansko kolonijo. Ko je bila Turčija izrinjena iz Afrike, je London vodil sudansko politiko skupaj z Egiptom. Anglija je s tem pokazala, da ni preveč zainteresirana na Sudanu. To se je končno videlo tudi v tem, da je Anglija dala Sudanu neodvisnost precej pozno (l. 1956), akoravno bi človek mislil, da bo to storila prej, ker spada Sudan vendarle med večje afriške državne tvorbe.

Majhen interes angleške politike do Sudana se je pokazal tudi s tem, da je London samo gospodarsko izkoriščal Sudan, ni pa skrbel, da bi kolonija dobila svojo stvarno politično podobo. Za London je bil Sudan zemljepisni pojem, kjer zadostuje, da kolonialna uprava vozi dobro z vodilno plastjo prebivalstva, dočim se ji za gospodarski, socialni, narodni in kulturni napredek prebivalstva ni treba brigati.

Sudan je torej dobil svojo neodvisnost, ne da bi bil narodno, politično, socialno in gospodarsko ustaljen. Kot je kolonialna uprava poznala le severni in južni del dežele, tako se to stanje ni spremenilo dejansko niti do današnjega dne. V severnem delu prevladuje arabski element, ki si lasti oblast tudi nad južnim, v južnem imajo pa številčno premoč črna plemena, ki so brez pravega čuta za državno, narodno in kulturno skupnost dežele. Še dve okolnosti ovirata konsolidacijo države. Na severu prevladuje islam, na jugu pa mešanica islama, krščanskih ver in poganstva. Povrh poznata sever in jug vsak svoje tradicije, ki so navadno močnejše od vseh drugih političnih činiteljev. Tako je čas ustvaril sledeče stanje: sever živi svoje življenje naravnano proti arabskemu svetu, jug pa vegetira v nekem prehodnem stanju, ki se v njem bori za svojo lastno skupninsko identiteto. Sever je bil in je zmeraj v ofenzivi, jug je zmeraj v defenzivi.

Sever v lastnih vrstah ni ustaljen. Seveda so vsi arabski nacionalisti in muslimani, toda delijo se stalno na desničarske in levičarske struje. Desničarske so konservativne, ne ravno agilne, imajo pa na svoji strani večino prebivalstva in še celo nekaj konservativnih južnjakov. Levičarji so pribežališče liberalcev, pa tudi socialistov in komunistov vseh barv. So v manjšini, toda so delavni, agilni in požrtvovalni. Podobna delitev je opazna tudi v vojaških krogih. Desničarji in levičarji se grizejo med seboj kot povsod, toda to ne izključuje političnih položajev, ki omogočajo kombinacije med posameznimi levičarskimi in desničarskimi formacijami, ki so pa praviloma kratkega življenja. Vse to je omogočilo sledeče politično stanje v deželi:

Lanskega maja so levičarski vojaški skupaj s civilno levico v Kartumu strmoglavili konservativno vladu in vpeljali diktaturo. Prepovedali so stranke, pregnali so stebre konservativnega režima in nekatere celo zaprli. Novi režim je kmalu prišel v škrpice: imel je proti sebi pritajeno konservativno severno desnico, obenem pa tudi ves sudanski jug, ki levičarskih struj ne pozna. Vlada je zato skušala pritegniti nase južne upornike; dala jim je precej koncesij, ki so pa ostale le na papirju, ker povprečna sudanska javna uprava ni še postala sposobna niti za opravljanje navadnih vsakdanjih upravnih nalog. Tradicija državljanskega vojskovanja je že tako prešla v navado na jugu države, da jo z malimi koncesijami ne morejo ubiti.

Druga nevarna ovira za ustalitev dežele je "mahdijevsko gibanje". Rodilo se je kot osvobodilno gibanje že v preteklem stoletju in uživa še danes v Sudanu velik ugled, naj bo na vladi ali izven nje. Sedaj je proti naprednemu režimu in se ne da ugnati. Mahdijevci so ustvarili ob Belem Nilu svoje vojaške postojanke in ne mislijo, da bi kaj popuščali, akoravno jih je baje ravno zadnje čase zadela huda nesreča: njihov glavni voditelj Hadi El Mahdi je baje bil ubit, ko je bežal v tujino. Sedanji režim predsednika Numeiri je se bo torej oddahnil; da bi pa premagal mahdijevsko gibanje, v to opazovalci ne verujejo. Gibanje se je že pregloboko zarastlo v zaupanje južnega Sudana v svojo končno zmago. Prebježelo bo zgubilo voditelja in našlo novega. Režimu Numeiri se v kratkem času ne more posrečiti, da bi zagospodaril na jugu.

Vpoštevati je namreč treba še sledeče okoliščine: Sudanska neodvisnost šepa. Sudanska vlada je zmeraj odvisna od nekoga. Kadar je v rokah levičarjev, se ozira proti Naserju in se opira nanj. Naser ji ne more dosti pomagati, ker ima lastnih težav več kot preveč. Poleg tega si je nabral zalostne skušnje v Jemenu in ne bo sedaj rinil v južni

Sudan. Sedanji sudanski režim ne more torej pričakovati dosti pomoči iz Kaira. Na drugi strani ima jug svojega stalnega varuha in podpornika v savdskem kralju Fejsalu. Kralj uživa velik ugled v vsem muslimanskem svetu kot varuh muslimanskih svetih mest. Sudanske konservativce podpira z denarjem. Gotovo jim bo tudi sedaj priskočil na pomoč, saj ne vidi rad, da bi se Naser utrdil še v Sudanu, kot se je — vsaj začasno v Libiji.

Treba je tudi upoštevati, da Numeiri ni absoluten gospodar na severu dežele. Tam drži z njim le mlajši oficirski rod, starejši poveljniki so pa ali v pokoju ali pa so že odrinjeni s položajev. Vsi ti so tiha rezerva za mahdijevsko gibanje, kadar se bo zopet spustilo v boj ali v politične intrige proti vladi v Kartumu. Kako je treba nasprotnika spraviti z oblasti, imajo pa mahdijevci dosti skušenj, saj so pokopali v 14 letih sudanske neodvisnosti že nekaj tekmočih se režimov. Z orožjem jih je po potrebi zalagal tudi savdski kralj.

Vse torej govori, da Sudan še ne bo kmalu prišel do takega miru, ki bi omogočal ustalitev dežele, ki so je ljudje sila potrebni.

Amerika ne šteje Sudana med dežele, kjer bi se moglo roditi kaj senzacionalno nevarnega za njeno politiko. Pri savdskem kralju lahko naši diplomatje vse zvedo, kaj se godi za kulisami v Kartumu. Sicer so pa sudanski režimi zmeraj toliko previdni, da ne silijo v odprte spore z Washingtonom. Zato vodi naša dežela do Sudana politiko dobrohotne nevtralnosti, kar se nam ravno ne rentira pre-slabo.

BESEDA IZ NARODA

Euclidski klub slovenskih upokojencev

CLEVELAND, O. — Zadnja seja našega kluba je bila kar dobro obiskana. Na njej smo razpravljali o odborovih poročilih razpravljalci o dveh zadevah: o klubovem pikniku v sredo, 8. julija t.l., na farmi SNPJ na Heath Rd. in pa o koncertu Slakovega ansambla, ki pride meseca septembra t. l. na koncertno turnejo v ZDA. Kar se tiče klubovega piknika, tole: Odbor ni najel busa, zato pa prosi vse one, ki imajo kaj prostora v svojih vozih, naj pridejo na pikniško nedeljo popoldne pred Slovenski društveni dom na Recher Ave. in tam pobero tiste, ki nimajo svojih vozil ali one, ki ne smejo več voziti. Kosilo na pikniških prostorih bo na razpolago ob 1. uri. Za člane velja \$1, za nečlane pa \$2. Nakaznice za obed naj si vsak preskrbi že vnaprej. Imeli bomo J. B. orkester, ki bo igral, da se bo vse lahko zavrtelo. Kdor pa ni več za ples, bo lahko balinal. Pijače bodo vseh vrst na razpolago in seveda tudi vsakovrstnih jedi. Vsak bo dobil zabavo, kakršno si bo sam pozelel, tako da bomo s svojim piknikom lahko res vsi zadovoljni in veseli. — Dne 10. sept. pa nas pridejo zabavati Slakovi godci in pevci. Za nas upokojence bodo priredili poseben koncert v četrtek, 10. sept., ob 2. popoldne v Slov. društvenem domu na Recher Ave. Vstopnina h koncertu je za člane \$2, za druge \$4.

V Clevelandu in po njegovih predmestjih nas je že okoli 1.500 organiziranih slovenskih upokojencev. Velika številka, ki mnogo pove. Če množica nas pride na koncert Slakovih v SDD, bo ta premajhen. Zato dajmo, sezimo te-le dni, ko bodo vstopnice za koncert natisnjene in dane v prodajo, po njih; boljše je namreč, da nam jih zmanjka, kakor pa da bi ostale. Odbor, ki je vzel nase organizacijo turneje Slakovega godbenega ansambla med nami v Clevelandu, se nam je izkazal naklonjenega s tem, da imamo upokojenci na koncertu polovično vstopnino. Odboru smo za to prijaznost zelo hvaležni. Tako naj se vsak oz. vsaka izmed nas udeleži koncerta!

Prihodnja seja našega kluba bo 2. julija t.l. ob navadnem času in kraju.

L. K., za Publikacijski odbor

Velik park

FLAGSTAFF, Ariz. — Grand Canyon narodni park obsega 1.008 kvadratnih milj in je 56 milj. dolg. Struga reke Colorado se vije skozi park 105 milj daleč.

Kaj so pripovedovali delavci iz Jugoslavije, ki delajo na tujem

NEW YORK, N.Y. — Cenjeni gospod urednik! Dovolite, da dodam par odstavkov k Vašemu zanimivemu članku o položaju slovenskega delavca v domovini, katerega sem bral, ko sem se povrnil s potovanja po Evropi. Moj dodatek se sicer ne ukvarja s stanjem v Sloveniji sami, temveč s položajem delavcev, katerega komunistični režim ne v tisočih, temveč stotisočih pošilja v "kapitalistične" dežele, da opravljajo težka dela za ubožno preživljanje sebe in svojih družin, obenem pa za blagostanje komunistične birokracije. Da torej opišem ta gorostastno nesramen in naravnost lopovski sistem izkoriščanja jugoslovanskih delavcev v tujini, in to prav tako, kakor so mi trije taki začasno izseljeni delavci razložili.

Na vlaku iz Salzburga v Koblenca na Nemškem sem naletel na nje v sosednjem kupeju. Eden je bil Slovenec iz Bele Krajine, drugi, najbolj zgovoren, iz Čačka v Srbiji, ta je imel s seboj ženo in njeno sestrično, obe iz istega kraja. Tretji, Hrvat, ne vem odkod, je pripovedoval, da je izučen mehanik. Belokranjec je dejal, da se je tri leta učil za strojnika, a Srb, izučen električar, je bil le par let zaposlen v tem poklicu, pa je izgubil delo. Torej, vsi trije izučeni v svojih poklicih, pa brez dela doma, so morali v svet kot preprosti ročni delavci. Vsi z ženskami so bili na poti v Amsterdam, kjer so že prej leto dni služili pri nalaganju ladij. V Jugoslaviji so bili samo mesec dni; vračajo se torej na raboto. Rekli so mi, da je v pristanišču, kjer delajo, večina nalagalec iz vseh delov Jugoslavije; v dobrišem številu iz Slovenije.

Iz njihovega preprostega pripovedovanja (nobenem ni bil 30 let star) sem izvedel, kako se dobi v Jugoslaviji delo v tujini. Za vse tri je delo preskrbela Titova vlada, ki je v ta namen sklenila pogodbo s holandskimi najemalci. Titov režim zagotovi številu potrebnih delavcev, a podjetniki jim garantirajo zaposlitev po določenih mezdah. Pogodba je za eno leto in se letno obnavlja, a ne med delavcem in podjetnikom, temveč med Titovim ministrom in podjetniki.

Plača je zmerja, tisoč gulden na mesec, t.j. nič več in nič manj kot za domačega preprostejšega delavca na Holandskem. Torej tu ni izkoriščanja od strani podjetnikov, izkoriščanje, kot se to lahko razume, je od strani birokracije v Beogradu, ki napravlja in vzdržuje take medna-

rodne mezdne dogovore. Od ti-soča holandskih goldinarjev na mesec jih Titov režim odtrga 400, katerih delavec nikoli ne vidi vseh 12 mesecev pogodbe. Teh 40 odstotkov mu je odtrgano od plače pod pretrvezo raznih komisij za preskrbo zaposlitve in za zajamčenje nadaljevanja zaposlitve. Tako torej, vse leto, dokler traja pogodba, gre Titu 40 od sto od vsega, kar delavec v tujini zasluži. Ko se pogodba čez leto obnovi, se kajpada obnovi tudi teh 40 odstotkov komisije za Titovo bando (oprostite g. urednik, delavci sami so Titov režim tako imenovali, samo da je bila v njihovih kletvicah tudi še kakšna nezapisljiva beseda).

Delo je zelo težko, "muka, muka!" je potožil Srb. Ostanek plače, to je 600 gulden, je nezadosten za vzdrževanje družine, celo za samca je skrajno skromen. Srb iz Čačka mi je pojasnil, da je to pot vzel ženo s seboj, da bi tudi ona kaj zaslužila in jima bo mogoče Tito izvedel, da tudi njegova žena dela in zasluži, ker bi tako tudi od nje pobral 40 odstotkov.

To sem zapisal, kot sem slišal od ubogih jugoslovanskih delavcev. Vi lahko komentirate, a mislim, da je vsak komentar nepotreben. Vsi trije delavci so mi potrdili, da je sistem enak za vse delavstvo, ki odhaja po uradni poti iz domovine na delo v razne države zapadne Evrope. Ta sistem mi priključim v spomin zloglasni "padrone" način izkoriščanja imigracije iz Italije v Ameriko. Podjetni laški "padrone" je uspeval in profitiral, kot poznejši Capone gangsterji, in dolga leta izkoriščal imigrante. Toliko je bilo svoje čase zgražanja nad tem "padrone" sistemom, da ga je morala Amerika prepovedati. Podobno je, da se je Tito naučil zločinskega izkoriščanja delavcev od laških gangsterjev, le da je vse to še zvitno na "demokratičen" način legaliziral.

Citatelj

Jubilejno slovensko spominsko slavje pri Luški Gospe

EUCLID, O. — Hudo je prav, če smo hvaležni Društvu slovenskih protikomunističnih borcev v Clevelandu, da nam je za letošnji Slovenski spominski slavje pripravilo tako lepo romanje k Materi božji luški na Providence Hts. na Chardon cesti. Cerkveni del vseh letošnjih spominskih svečanosti je opravil g. dr. Pavel Krajnik, kaplan pri M. Vnebovzeti v Collinwood. Med sv. mašo, ki jo je opravil seveda v slovenskem jeziku, je imel izredno globok govor o tragediji, ki je zadela naš narod pred 25 leti. Ko sem ga poslušal, sem se spomnil govorov rajnega škofa dr. Gregorja Rožmarna na tem svetem kraju. Prav tako preprosto, zraven pa tako globoko, nam je razkladal božji nauk. Ker je med spominsko sv. mašo skoro vsa zbrana množica sprejela sv. obhajilo, je g. dr. P. Krajniku pomagal pri obhajanju slovenski rojak-bogobojec g. Jernej Zupan ml., ki bo čez dve leti, če je božja volja taka, bral prvo sv. mašo pri Sv. Vidu v Clevelandu. Petje med sv. mašo je bilo v glavnem ljudsko in ga je vodil g. Janez Rigler, dobra pevka duša, ki povsod rad pomaga, kjer gre za božjo čast in za dobro ime naše narode. Petje je spremljal na harmoniju g. Rudi Knez, o katerem bi si upal reči, da je kar srečen takšen vtis imam, kadar more kaj lepega zaigrati. K tako lepemu uspehu vseh pobožnosti, tako sv. maše kot popoldanskih slovenskih petih litanij, so veliki pripomogle številne naše le-

Koncert "Fantov z Osme" v Ridgewoodu

NEW YORK, N.Y. — Ridgewood je oni krajevni odlomek velikega New Yorka, kamor se je nagnetlo razmeroma največ slovenskih ljudi in je zatorej ta naselbina zaradi najbolj goste naselitve nekako osredje našega življa v tem velemestu, ne pa Osma s farno cerkvico, ki je v zadnjih desetletjih ostala osamljena in zapuščenca, kar se slovenske naselitve tiče. Ostala pa je — kar je povsem razumljivo — središče našega narodnega, verskega in kulturnega življenja vkljub vedno bolj neprimerini legi in skromnim prostorom za razvoj tega življenja.

Glede na to je slovenski moški zbor "Fantje z Osme" že lani, pa spet tudi letos ponovil svoj letni koncert tudi v Ridgewoodu, da bi nudil priložnost za udeležbo tistim Slovincem, ki radi oddaljenosti in slabih zvez ne zahajajo redno na Osma. Za to priložnost je zbor najel dvorano, ki je bila nekoč v slovenskih rokah in kjer se je odvijal znaten del našega kulturnega (pevskega in odrskega) dela še za časa generacije, ki gre sedaj v zaton. Dvorana sama je za koncertne nastope primernejša od cerkvene na Osmi, ker je zaradi skladnih dimenzij, zlasti višine, mnogo bolj akustična. To se je poznalo pri petju zbora, ki je lepo polnilo celotni prostor in se je zvočnost uveljavljala v vsem obsegu ter prijetno odmevala po dvoranu.

Ustanovitelj zbora in njegov pevovodja dr. Franjo Delak je sestavil za koncert zelo pisan spored in ga je s kratkimi besedami pred začetkom razložil. Prvi del je obsegal domoljubne pesmi, drugi večidel narodne zpe narodne noše. Na Chardon k Materi božji se naša dekleta in fantje in druga naša mladina rada odpravi v naš narodni slovenski krog.

Ko smo tako lepo zbrano molili in peli pred luško Materjo božjo, sem se sam spomnil po eni strani vseh onih fantov in mož, ki so bili pred 25 leti v Ve-trinju vrtni komunistom, da naredi nad njimi najgrši zločin, ki ga je sploh mogoče storiti. Spomnil sem se vseh in posamečno, posebno še nekaterih, s katerimi sem se bil tiste čase srečal. Predvsem pa sem se spomnil v svoji molitvi tudi nekdanjega moravškega kaplana g. Srečka Huta, ki je bil večkrat maševal tudi v moji domači vasi pri Sv. Križu pri Moravčah. Bil je izreden govornik in krasen pridigar. Njegova beseda je vnmala in tudi zalegla. Kar je on rekel, je držalo. Ljudje so ga ubogali in mu popolnoma zapupali. Zato pa ga niso mogli komunisti, saj je bil s svojo prepričljivo besedo in svojim dobrim zgledom najhujša ovira za izvršitev komunističnih nakan med moravškim ljudstvom.

Hoteli so se ga znebiti za vsako ceno. Prišli so na strašno misel. Sklenili so, da ga povabijo, naj pride spregledat nekoga na smrt bolnega. Bilo je to v temni noči. Bolnika pa nikjer ni bilo. Ko sem jim je zdelp, da je za izvršitev njihovega vnebovpjočega dejanja trenutek najbolj primeren, so napravili konec z njim. — Komunisti so mislili, da se bodo na ta način otresli enega izmed svojih velikih idejnih nasprotnikov, pa so se grdo opekli. Strašna mučeniška smrt kaplana Srečka Huta in še toliko (Dalje na 3. strani)

KULTURNA KRONIKA

resno vsebino in napevom, zadnji pa vesele in razborite, bolj za poskok. Taka razporedba je preračunana na zaključni uspeh, kar jo seveda opravičuje, zboru pa nudi priložnost, da se proti koncu bolj in bolj ogreva in koncert zaključi s predornim učinkom. In tako se je zgodilo.

Zbor se je v treh letih svojega obstoja (zborovodja je omenil da so njegovi pevci prvič nastopili na koncertu točno pred tremi leti) številčno podvojil. To je za njegovega umetniškega vodja veliko in zgornjo priznanje, da je v hudih razmerah zaradi razkropljenosti pevcev uspel zbuditi toliko zanimanja za pevsko umetnost med newyorškimi Slovenci in da je na drugi strani znal z izrednim potrpljenjem in uvidevnostjo gojiti in vzdrževati med pevci duha požrvalnosti in ljubezni do pevске umetnosti, da se je zbor iz leta v leto množil in rastel ne samo po kvaliteti izvajanja, ampak tudi po kvantiteti članstva. Gre mu vse priznanje in vsa zahvala newyorških Slovencev za veliko kulturno delo, ki ga je opravil in ga še opravlja na polju pevске umetnosti in nas vse združuje v službi Lepoti. Dokler bo donela slovenska pesem v taki izvedbi, kot jo podajajo Fantje z Osme, bo naša slovenska skupnost v New Yorku krepko živela!

Skoda, da se prirastek zbora ni razdelil dovolj enakomerno na vse štiri glasove moškega zbora; pomnožil je zlasti srednja dva glasova, kar je razumljivo, ni bilo pa dovolj dodatka spodnjemu, najnižjemu glasu, ki je vsaj toliko važen kot kateri koli drugi glas, če ne bolj. Drugi bas je ostal šibek, ker je zaseden prepričo, dočim so se drugi glasovi podvojili. Zato zlasti v nižjih legah ne pride do potrebne veljave, kar je za zbor znatna škoda. Toda temu ni kriv ne pevovodja ne zbor in najmanj drugi basisti. Če bi uspelo dobiti kakega pevca z res izdatno nižino, bi ulitost zbora znatno pridobila.

"Fantje" pojo s sigurnostjo in elanom, kakor da bi skupno prepeli več najmanj deset let. Glasovi so dobro izenačeni, če izvzamemo šibkost drugega basapetije zveni v glasnih mestih polno, a nikoli ne kričeče (kar je znamenje dirigentove občutljivosti za lepoto tona, ki ne prenesa kričanja!), v tihih odlomkih pa božajoče ljubko in prijetno. Pianissimi so posebno žlahtni in topli. Slišati je bilo, kako je zbor tu in tam zelo učinkovito uporabljal dinamična sredstva naraščanja (crescendo) in pojemanja (decrecendo), vendar se je to zgodilo v zelo skopih meri. To močno vplivajoče glasbeno sredstvo naj bi večkrat prišlo do izraza in bi se na ta način dinamična sila bolj prelevila ter skrčil stereotipni prehod iz zelo močnega v zelo tih odlomek glasbenega toka, ki je kdaj zelo učinkovit, če se pa redno ponavlja, izgubi na svoji učinkovitosti. Tudi bi sedanje sicer lepo izvajanje pridobilo, če bi zbor še bolj posvečal pažnjo vezanemu fraziranju.

Za moj občutek so najlepše zapeli Kernjakov venček koroških narodnih, kateremu je pripomogel do velike barvitosti v razsežnih koroških melodijah solist g. K. Klezin, čigar izraziti glas je kakor nalašč ustvarjen za ono melddijo.

Koncert "Fantov z Osme", 13. junija, v Ridgewoodu je popolnoma uspel. Dirigent in učitelj zbora g. dr. Franjo Delak je zaslužil šopek rdečih vrtnic, njegov zbor pa zaslužil vso pohvalo in priznanje za trud in žrtve, ki jo doprinašajo njegovi pevci v službi lepote in slovenske pesmi še posebej.

Dr. Ludovik Puš

ZADNJA PRAVDA

J. S. BAAR

Tako je bilo tudi v stari Porazilovi duši. Užalostila se je bila, nemir in bolečina sta jo bili skalili. "Kaj naj storim? Kaj naj počnem?" je razmišljala starec se na svojem ležišču pozno zvečer, ko je zastoj čakal spanca in sanj. "Škoda matere!" je odkrito potopil; "ona bi jima izbila kujavost, — da, niti pregovarjati bi ju ni bilo treba, ker bi se kaj takega sploh ne bilo pripetilo. Ženske imajo v takih rečeh drugačen nos. Takoj sprva bi bila stopila tem znanjem na vrat in zadušila iskro, preden je švignil plamen; fanta sta jo imela rajši in ona je znala govoriti z njima in ju uspešno ošteti. — Da, — škoda matere — — škoda — —"

Polagoma so se starcu zaprle oči in končno je vendarle zaspal. Prav tako težko sta zaspala v drugi sobi brata. Dolgo sta se šepetajoče menila, dokler nista zaključila: "Kakor nama je namenjeno, tako pa bo," in utihnila...

II.

Ponoči je rahlo deževalo, zjutraj pa je vstalo božje solnce čisto in smehljajoče za Ujezdskim gradom. Sveža kakor ribice, umita kakor po kopeli so stala drevesa, travniki in njive, in komaj jim je solnce pritisnilo prvi poljub, že se je ves kraj zasmejal v sreči, zaiskril v tisočih kapljicah, kakor otrok, ki se med jokom hipoma zasmeje pod gorkim materinim poljubom. Ptici so začeli peti, iz temnih lesov se je kadilo, kakor mehki beli trakovi so se vlekle skozi Sadek, Mline, Stružek in druge gozdne okraje bele meglice; — lepo in prijetno je bilo na svetu...

Pri Porazilovih je vstal gospodar in stopil naravnost k oknu. Videl je, da se solnce smehlja, po nočnem in rahlem dežju, da se megljo gozdovi. — Tudi sam se je radostno nasmejal. Gledal je proti gozdnemu robu nad Klenčim in je govoril kakor otrok: "Meglice se kuhajo iz gozdov, lisice pečejo kruh." Prijetno občutje ni več ugasnilo v njem, niti potem ne, ko se je spomnil svojih križev in težav s sinovoma. "Tako bom naredil in nič drugače!" je utrjeval v sebi vnovič, kar je bil sklenil ponoči. "Naj imata, kar hočeta, toda potem naj mi ne prideta s tožbami. — Branil jima ne bom, — da se ne bodeta kdaj pritoževala čez me."

"Kaj pa je očetu?" sta skrbno povpraševala Martin in Adam, ko sta videla, kako cele tedne hodi in ne govori, meri dvorišče s koraki, pohaja po njivah, jemlje naočnike na nos, gleda v koledar, računa in pregleduje stare posestne pole. Nemir se ju je polastil. Skoraj sta prepričana, da hoče oče prodati posestvo, izročiti ga v tuje roke in ju na ta način kaznovati. Par stotakov dote jima bo izgovoril, drugo si bo pa vložil v hranilnico na obresti. "Kar po meni ostane, to bo vajino," tako bo rekel. Hudo jima bo po domu, kjer sta zrasla, hudo po polju in travnikih, katere sta tako vzljubila, toda "naj" — sta zamahnila z roko, "samo da je najino, kar nama je tako prirastlo k srcu in s čimer morava do smrti živeti." In dva lepa dekliška obrazka sta jima vzcvetela pred očmi, ko sta tako odločila v sebi.

Minila je košnja, minila žetev, tudi otavo so bili pospravili in njive posejali in krompir je bil izkopan, a stari Porazil še vedno nič. "Minilo ga je, pozabil je na vse," sta se veselila sinova. Samo to se jima je zdelo čudno, zakaj tako hiti z mlačvo in zakaj ne proda najstarejšega para volov. Čakala sta, da poženeta na Jernejev semenj v Kdinj, pa

sta se uštel. Potem sta mislila, da gotovo vsaj na Simona-Juda dan v Houstonu, toda zopet nič. Nenadoma pa, preden sta se vrnila s polja, je bil prodal oba para dvoletnih volčkov, namesto da bi jih naučil voziti. To jima je bil čudež nad čudeži: "Nekaj se godi z očetom, nekaj namerava," sta uganila sicer sinova, toda niti besede nista zinila. Bo že oče izpregovoril, ko pride čas. In izpregovoril je.

"Zidali bomo," je slovesno naznanil, ko se je bližala zima in je bilo že manj dela. "Martin, ti boš vozil hlode, Gašper bo lomil kamen, in ti, Adam, ga boš vozil iz loma. Nikdar nisem mislil, kolika skrb me še čaka in da bom zidal na stara leta. Pa še že nočeta drugače, bom med vaju pravilno razdelil posestvo. Vsak dobi polovico, starejši Martin ostane tu, kjer so se odili vsi Porazilovi, Adamu bom pa sezidal tukaj nasproti na sadnem vrtu hišo, hlev, kolico in skedenj, da bo imel kje živati. Pozimi navozimo gradivo in spomladi, če Bog da, pridejo zidarji in tesarji."

Ves Klenči je bil že dolgo radoveden, kako se bo vse to pri Porazilovih končalo. Ali bo dovolil stari, da se oženita sina po svojem srcu, ali pa se bo zakrknil in se bosta fanta morala ženiti po njegovem?

In ves Klenči je sedaj hvalil starega zato, ker je tako modro odločil, sinovoma ustregel, grunt razdelil in tako poskrbel za oba, da bosta lahko pošteno živel.

Vsi Porazili so bili močje dejanja. Niso mnogo govorili, a za lelo so bili vražji. V nedeljo popoldne se je napotil gospodar s sesarskim mojstrom v gozd. Srce je krvavelo staremu kmetu, ki je tesar izbiral in sekal znamenja v lub, kaj naj se poseka za tramovje, kaj za lemeze in letve, katera drevesa za deske in skodelce. "Prav lepo ohranjen gozd maš, Porazil," je glasno hvalil gredeč in pregledaval deblo za deblo.

S svojo hvalo je povečeval kmetovo žalost. "Imam, imam," je ponosno pritrjeval Porazil, "toda ti mi boš iz njega naredil seč." Zalostno je gledal po deblih, na katerih se je videl izpod odsekanke skorje gol les, ki je iz rane potil dišečo smolo.

"Molči vendar in ne tarnaj, niti poznalo se ne bo, še prav lep ostanek boš zapustil sinovoma. Polovico Klenči bi lahko postavil in bi še ne posekal vsega."

Takoj v ponedeljek potem je zaškripala v Porazilovem gozdu žaga. Zapel je kramp v njihovem lomu. Najprej so vozili z vozom in potem, ko je zapadel sneg, peš s sankami. Tudi sosedje so pomagali sami in s svojimi vpregami, in do spomladi se že nisi mogel geniti na Porazilovem vrtu in niti dvorišču. Z zadnjim voz so skladali pesek in opeko že zunaj "na Klenči".

"Kar mora biti, naj bo rajši danes ko jutri," se je glasil pregovor kmeta Porazila, in takoj po Svečnici je pritisnil na sinova: "Oženita se koj, predpust je kratek, in da povem naravnost: Prav je, da tudi vajini nevesti pomagata graditi, ne pa, da bi se naselili kakor gospe v izgotovljeno hišo, ali da bi Mancij morda še plačeval za delo. — Štiri roke so štiri roke več — to se bo že poznalo. Ali naj se sami domači preselimo z delom? Saj imamo rokodelce pri hiši. In polje bo tudi treba obdelati, in do žetve mora biti vse gotovo, da bo vsak mogel svoj pridelek spraviti pod svojo streho. Niso igrače. Grajski stavbenik pride iz Tranova še ta teden merit njive in delat črtež; drugi teden

JUBILEJNO SLOVENSKO SPOMINSKO SLAVJE PRI LURŠKI GOSPE

(Nadaljevanje z 2. strani)

ko drugih dobrih slovenskih duhovnikov v onem času je bila najboljša seme za nove vrste mladih slovenskih duhovniških poklicev. Božji mlini meljejo po svoje, se pravi, ne po človeško.

In še nekaj bi rad omenil ob tej priložnosti v zvezi s cerkvenim slavljem 25-letnice pokolja slovenskih domobrancev in vseh drugih borcev in neborcev za svetinje našega naroda — za vero in domovino — pred lurško Gospo na Chardonski cesti, namreč članek, ki ga je bil napisal rojak Dejak v Ameriški Domovini. Ta je bil ušel iz jame, v kateri bi moral z drugimi domobranci končati najbolj žalostne smrti, pa je ušel in se rešil kasneje v svobodo. G. Dejak sem zlasti hvaležen zato, ker nam je popisal, kako lepo vdan v božjo voljo so bili naši dragi bratje domobranci, ko so jih streljali in metali v brezna. V kolikšno tolažbo je to sporočilo njihovim dobrim materam in tudi očetom, ki jih je, razumljivo, zelo skrbelo, kako je bilo z njihovimi najdražjimi na zadnjem uro. Hvala rojaku Dejaku za to dragoceno sporočilo.

Lepo je bilo tudi letos na Chardonu, morda še celo bolj kot prejšnja leta. Saj nas je bilo vedno toliko in smo vsi tako lepo molili. Ko smo peli po opravljene litanije popoldne tisto himnično cerkveno pesem *Povsod Boga*, sem bil presenečen, saj sem videl, da to ni samo moja zaobljuba, marveč tudi vseh drugih zbranih okoli mene v tako silnem številu; vem, da so bili rajnki naši bratje posebno veseli te naše obljube Bogu, glede katere sem prepričan, da se je bo dobro naše slovensko ljudstvo trdno držalo do konca svojih življenjskih dni. — Ko pa sem se poslavjal od zbranih z besedo ali pa samo z roko ali kako drugače, sem prosil našega Gospoda Odrašenika, naj bi jaz sam kakor tudi drugi moji slovenski bratje in sestre ostali tudi vnaprej zvesti Bogu in njegovemu nauku, pa naj se zgodi z nami, karkoli je že božja volja. Z nami so naši mučenci, z nami je rajnki škof dr. Gregorij Rožman in vsi številni znani in neznanji slovenski mučenci, ki se niso bali smrti za svoja vzvišena evangelijska načela.

Vincenc Povirk

Izrael noče poznati šale tudi s Sirijo

DAMASK, Sirija. — Sirija se je do sedaj vojskovala z Izraelom bolj z bahanjem kot z oboroženimi spopadi. Zadnje čase je pa pokazala nekaj več agilnosti. Kar pa Izraelu ni nič všeč, so znaki, da se Sirija pripravlja, da bo podprla palestinske gverilce v njihovem vojsko-

pa pojdemo k notarju. — Tukaj pri Hausnerju bo "imel dan." — bo torej ravno prav." (Dalje prihodnjič)

vanju z Jordanom. Te načrte je pa treba Siriji izbiti iz glave. Zato so izraelske oborožene sile, zračne, artilerija, tanki napravile par uspešnih vdorov v sirijske vojašnice, vojaške motorstove itd. Boji so se vršili celo v okolici Damaska. V Tel Avivu mislijo, da bo v Siriji kmalu zmanjkalo veselja, da podpirajo gverilce, pri tem pa tvegajo izraelske napade na sirijske vojaške objekte.

Mednarodni Marijanski kongres bo v Zagrebu

ZAGREB, Hrv. — Papež Pavel VI. je sporočil jugoslovanski škofovski konferenci, da je izbral za sedež VI. svetovnega mariološkega in XIII. svetovnega marijanskega kongresa mesto Zagreb odnosno romarski kraj Marija Bistrica v Hrv. Zagorju.

Promotor tega velikega zborovanja v počastitev Marije bo zagrebški apostolski administrator škof Franjo Kuharić, organizacijo pa bo imel v rokah stalni odbor mariološko-marijanskih kongresov. Kongres bo od 6. do 15. avgusta prihodnjega leta.

Bližina prihodnjega mariološko-marijanskega kongresa obvezuje slovenske katoliške vernike k dobro premišljenemu in reprezentativnemu sodelovanju. Za nas je svetovni mariološko-marijanski kongres gotovo velika milost. Priprava nanj naj bi poživila Marijino češčenje, tudi med slovenskim narodom. Slovenska udeležba na kongresu je pa hkrati tudi slovenska domovinska dolžnost. Kakor so npr. pritegnili v zadnjem času razni športni kongresi v Ljubljani pozornost sveta na Slovenijo, tako bo gotovo tudi mariološko-marijanski kongres obrnil oči vsega sveta v naše kraje. Svet se bo zanimal za naša Marijina svetišča, pa tudi za našo vernost sploh.

Zadnji mariološko-marijanski kongres je bil v Fatimi od 2. do 13. avgusta 1967. Tedaj se je mariološki kongres (V.) odvijal v prostorih vseučilišča v Lizboni. Za začetek so tedaj spregovorili lizbonski patriarh, frančiškan o. Karlo Balić, predsednik papeške Marijanske akademije v Rimu (Hrvat po rodu), in francoski filozof Jean Guittou. Med predavatelji iz raznih dežel je naslednje dni bil tudi Dimitrij Dimitrijevič, ki je pokazal mesto Marije v liturgiji vzhodne Cerkve v prvih šestih stoletjih po Kristusu.

Libanon in Izrael

V Libanonu in Izraelu je bilo prejšnje dni veliko žrtev obmejnih spopadov. Papežev predstavnik v obeh državah je izrazil oblastem obžalovanje in zaskrbljenost sv. očeta zaradi številnih nedolžnih žrtev in zaradi zaostritve položaja.

Krščansko grobišče v Nubijski puščavi

KAIRO, Egipt. — Arheologi rimske univerze so pred kratkim odkrili v Nubijski puščavi krščansko grobišče iz 1. stoletja po Kristusu. Po spomenikih so dedč so to grobovi višjih cerkvenih predstojnikov. Najdišče je blizu mesta Sonki, Puščavski

pesek je grobišče v teku stoletij popolnoma prekril.

Močni motorji

WASHINGTON, D.C. — Vsa leta od motornih jetlovskih letal ima toliko sile v svojih motorjih, da bi zadoščala za vožnjo 300 vagonov dolgega tovornega vlaka.

TONY KRISTAVNIK
PAINTING AND DECORATING
Telephone: 946-8436

EUCLID POULTRY

V zalogi imamo vedno očiščene piščance, na kose zrezane, popolnoma sveže jajca ter vseh vrst perutnine. Pridite in si izberite!
HOWARD BAKER
543 EAST 185 STREET, EUCLID

KW 1-3137

MIHAEL HROVAT

NAZNANILO IN ZAHVALA

V globoki žalosti naznanjemo, da je dne 25. aprila 1970, po dolgi bolezni preminil naš preljuben oče, stari oče, praoče in brat Rojen je bil dne 16. septembra 1887 v vasi Zagradec—Fužina na Dolenjskem. V Ameriko je prišel pred 60 leti. Zena Johana mu je umrla pred 4 leti.

Pokopali smo ga 29. aprila 1970. Pogreb je bil iz Donald in Louis Ferfolia pogrebnega zavoda v cerkev sv. Lovrenca, kjer je sv. mašo zadušnico daroval pokojnega nečak Rev. Francis Paik, naka je bilo truplo prepeljano na pokopališče Kalvarijo in tam položeno k večnemu počitku.

Našo iskreno zahvalo naj prejme č. g. Joseph Varga, za obiske pokojnega na domu, za podeljene sv. zakramente in za molitev v pogrebem zavodu. Ravno tako tudi najlepša hvala Rev. Francis Paik, za molitev v pogrebem zavodu, za darovano sv. mašo zadušnico in za pogrebne obrede od odprtem grobu na pokopališču. Pristrčno se zahvalimo vsem članom društev, katerih član je bil pokojni, ki ste ga prišli kropiti in se posloviti od njega na mrtvaškem odru, ter ste se udeležili njegove zadnje poti—poti na Kalvarijo. Hvala bratskima društvoma sv. Družina, št. 207 Am. Slov. Kat. Jednote in Dom, št. 25 ADZ za darovane vence, ter društvu Najsv. Imena iz župnije sv. Lovrenca, za molitev v pogrebem zavodu. Tako tudi hvala pevskemu zboru Planina za pete žalostinke ob mrtvaškem odru pokojnega.

Iskrena hvala vsem tistim, ki ste poklonili vence in cvetje, ki je krasilo mrtvaški oder. Hvala vsem, ki ste darovali za sv. maše in se udeležili pogreba pokojnega; tako tudi sosedom, ki ste darovali za vence in poslali sožalne karte.

Toplo se zahvalimo sorodnikom in prijateljem, ki ste nosili njegovo krsto k zadnjemu počitku.

Prav lepa hvala vsem, ki ste ga prišli kropiti, se udeležili pogrebne svete maše in spremili pokojnega do groba na Kalvariji. Iskrena hvala vsem, ki ste nam ustmeno ali pismeno izrekli sožalje, kakor tudi vsem, ki ste nam bili v dnevih žalosti v pomoč in tolažbo, in hvala vsem, ki ste ga obiskovali v njegovi dolgi bolezni.

Hvala Donald in Louis Ferfolia pogrebemu zavodu, za spoštljivo vodstvo pogreba in druge naklonjenosti.

Božja roka je odločila, da si nas moral zapustiti, toda mi te ne bomo nikdar pozabili. Ti pa prosil Boga za nas, da se zopet snidemo vsi skupaj v nebesih.

Preljubi oče, stari oče, praoče in brat, počivaj v miru in naj ti bo lahka ameriška zemlja.

Zalujoči:

JENNIE INTIHAR, OLGA PONIKVAR, ROSE KISLEY, MARY ANN WHITE, hčere, STANLEY, LUDWIG in JOSEPH, sinovi, JOSEPH, brat, v Sloveniji pa brat JOHAN, vnuki in pravnuki in ostalo sorodstvo.

Maple Heights, Ohio, v juniju 1970.

Brazilska svoboda

Braziliya v Južni Ameriki je postala neodvisna država leta 1822, pa je bilo cesarstvo pod oblastjo portugalske dinastije Braganza do leta 1889, ko je postala republika.

Moški dobijo delo

Male Help Wanted

DRIVER
Able bodied man to make deliveries with our 12 foot van truck. Steady reliable job for a family man. No layoffs. 5 days.

LESKOVITZ BROS.
2134 E. 107 St.
between Carnegie and Cedar
(122)

Ženske dobijo delo

Čistilka

Iščemo čistilko za ob petkih. Mora razumeti angleško in imeti priporočila. \$15 in Social Security. Blizu Shaker Square.
Kličite 932-5973

(120)

MALI OGLASJI

V najem

Oddamo 4 sobe zgoraj dvojici. Peč in hladilnik v stanovanju. \$60 mesečno. Kličite po 6. uri ali v soboto in nedeljo 361-2342
(120)

Naprodaj

Zidana hiša za 2 družini, 5-5, na E. 200 St., blizu Lake Shore Blvd., 2 garaži, cena \$39.800.
Kličite 944-8371
(121)

Hiša naprodaj

Lastnik prodaja Colonial hišo na lepem prostoru v Euclidu; nizki davki, 8 let stara, kakor nova, v nizkih tridesetih. Nič agentov. 486-2978.
(121)

V najem

hiša za eno družino, dve spalnice, na E. 146 in Lake Shore Blvd. Nobene živali. \$95.00 na mesec. Kličite 729-1155.
(120)

Soba se odda

opremljena, mirnemu človeku, na 16405 Trafalgar Ave.
(120)

Hiša naprodaj

E. 67 okolica, enodružinska hiša. 3 spalnice, aluminijasta obloga, polna klet, plinski furnez, garaža za 2 kare. \$10.500. Vprašajte za Jack Lorenz.

MAINLINE REALTY

431-8182 221-9381
(18,19,23,25 jun)

Naprodaj

Zidana hiša, 7 sob, v Grove-wood okolici, preproge, 2½ zidana garaža, lastnik 481-8088.
(121)

Euclid

3 bedroom brick bungalow, N. off Lake Shore, Holy Cross parish. 2 bedrooms and full bath up, 1 bedroom, kitchen, living rm., dining room and full bath down. Full basement, 2 car garage, lot 50 x 133. Beach privileges, asking 29,500.

Eastlake

3 bedroom ranch with full basement, built-in oven & range in St. Justins Parish. Lot 51 by 250. Priced at \$23,900.00.

VINE Realty Inc.

Corner Rte. 91 & Vine
WH 2-4440
(18,25 jun)

Išče se

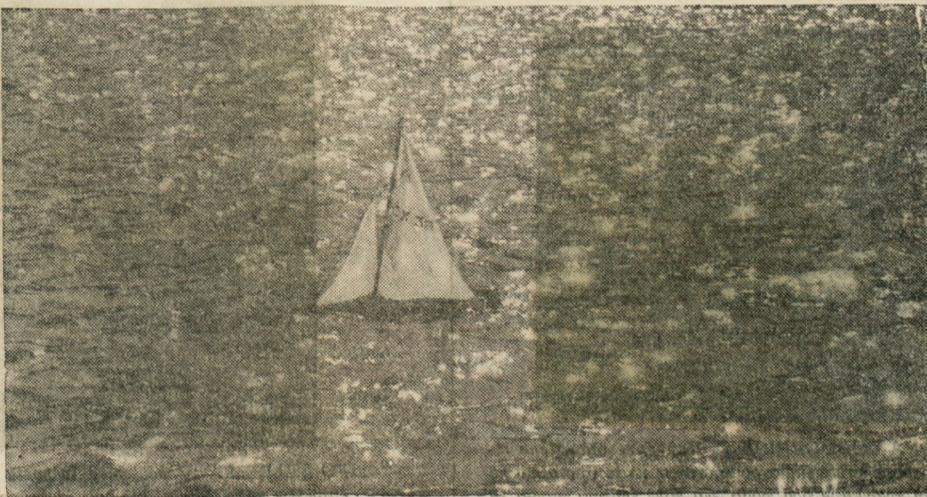
tri ali štiri sobe spodaj za starejšo dvojico. Dobri plačniki. Kličite HE 1-9653.
(16,18, 19 jun)

Lastnik prodaja

dobro, kolonialno, 5-sobno hišo v lepi okolici na Neff Rd. Klet, garaža, vrt. Za pojasnila kličite 481-1960.
(12,18,19 jun)

Carst Memorials

Kraška kamnoseška obrt
EDINA SLOVENSKA IZDELOVALNICA NAGROBNIH SPOMENIKOV
15435 Waterloo Rd. IV 1-3377

DEMANTNO-MORJE? — Kot v pravljici plava ladjica sredi bleščeče vode. Ladjica je le igrača, ki jo je lastnik pognal na jezerce v Central parku v New York Cityju.

LUIS COLOMA:

MALENKOSTI

Villamelon se mu je približal, ves zamišljen v svojo uganko.

Povedala sta si par brezpomembnih besed in Diogen je dvakrat medtem izpraznil svojo čašo. Nato pa je prišel Villamelon na dan s svojo skrivnostjo. Plašno je pogledal na vse strani ter začel:

"Prijatelj Diogen! — Ti poznaš ves svet, ti mi boš vedel povedati, kaj je to: rodbina kumaric in buč?"

Diogen ga je srepo gledal. Nedvomno je mislil na resničnost pregovora, da najlaže spoznaš človeka po vprašanjih, ki jih stavi, in mu je rekel:

"Mislim, da vem. Pojdi z menoj."

Postavil ga je pred ogledalo, ga prijel z eno roko za tilnik, z drugo pa ga je plosnil po glavi ter mu resnobno rekel:

"Tule jo imaš!" In hripavo mu je še zakričal v uho:

"Naj si ne domišljuje mnogo na svoj rod, kdor misli, da je melona, pa je le tikva..."

Drugi dan so vladni listi prekinili molk in tudi pisali o dogodku, in neki list le pripomnil:

"Včeraj se je mnogo govorilo o obisku policije v palači Villamelonovi. Storila je policija ta korak seveda le na zahtevo sodnije in na zapoved gubernadorjevo. Po neljubi pomoti je policijski načelnik zaplenil v stanovanju markize med papirji politične vsebine tudi nekatera pisma, ki se tičejo vseskozi le zasebnih razmer kondese. Senor gubernador je seveda takoj viteški vrnil te papirje markizu Villamelonu, da si sam poišče pojasnila glede vsebine... Upamo pa, da ne bo imela zadeva nikakih posledic, ker so prizadete osebe na glasu po svoji razsodnosti."

Currita in Villamelon sta vsak zase prebirala te in enake dopise. S kakimi čustvi, tega si drug drugemu nista povedala.

Currita se je delala, ko da ničesar ne razume, on pa, ko da ne bi vedel o ničemer. Markiz si je lajšal svoje srce nad belim kamčadalcem, Currita pa si ga je lajšala v družbi Juanita Velarda.

Ta je bil prihitel ves razburjen h Curriti zahtevati pojasnil; čital je bil namreč v časnikih o pismih. Currita mu jih je pokazala in pomiril se je, ko je videl, da so že več let stara...

Trudil se je, da bi napravil zopet mir med soprogoma; posrečilo se mu je in še tisti večer so sedeli vsi trije v miru in slogi skupaj ter potem odšli na ples k Butronovim. Currita je namreč tam hotela uvesti svojega prijatelja in varovanca.

Casopisi pa so širili po mestu novico o zaplenjenih pismih topničarskega častnika. Brali so jo vsi, dobri in slabi, prijatelji Curritini in sovražniki. In čudno, najbolj so Currito vlekli čez zobe in se ji smejali in jo obre-

kovali tisti, ki so se ji dan poprej klanjali v Castellani kakor kraljici in jo tisto noč nadvse slavili in častili na plesu pri Butronovih.

Tam se je zbralo do enajstih zvečer vse polno gostov. V sobi ob vestibulu sta markiz in markiza Butron sprejemala goste. Enako prijazen nasmehljaj sta imela za vsakega, ki je prišel, za poštenjaka in za pretkanega hudobneža, za neomadeževano čast in za brezstidnost. Vsi so se pomešavali in se družili, brez razločka, brez ugovora — sad tiste nesrečne popustljivosti do greha in do brezstidnosti, ki je glavna slabost naših višjih krogov.

Ob tričetrt na dvanajst je prišla Currita. Slonela je na roki svojemu zvestemu Juanitu, zadaj pa je korakal Villamelon.

Markiz in markiza Butron sta jim šla naproti, Fernandito je predstavil oboževanega hišnega prijatelja in Currita je pridjala z očarujočim glaskom plašne institutke:

"To vam je dečko, Butron, dečko — —! Novinec! — Danes prihaja prvokrat pod našo zastavo!"

In zvesta Burbonka je pokazala s pahljačo, narejeno iz dragocenih peres, na modrobeli trak, ki ga je nosil Velarde na suknji — sedaj, ko je bilo izgubljeno mesto kraljevega tajnika.

Butron mu je stisnil roko in zamrmral par vljudnih besed. Currita pa se je sklonila med oba Butronova kakor poredno dete in rekla poltiho in polna prešernega veselja, kakor otrok, ki je ujel ribico v potoku:

"Moja pridobitev, Butron, moja pridobitev! Sedaj veste,

kaj mi dolguje stranka!"

Curritin prihod je zbudil veliko pozornost, ki pa zanjo ni bila ravno častna. V vestibulu so si lakajji hudomušno mežikali in si šepetali odurne šale, senore po salonih so si pravile na uho zanimive in bodeče opazke... Vse pa so se trudile in se pehale, da bi stisnile roko junakinji dneva, ali da bi ujele vsaj oddalec smehlaj njenih ust.

Njej na čast so plesali posebne vrste četvorko in udeležili so se je caballeri in senore iz najodličnejših rodbin. Butron je plesal s Currito, markiza z Villamelonom, Juanito z dukeso de Astorga. Ta je bila še eni izmed pametnih in poštenih na dvoru.

Ples je razgrel kri in postalo je vroče. Senore so se šle hladiti v pritlični salon. Odprt je bil na majhen vrt in benečanski lampijoni so ga okusno razsvetljevali. Lakajji v vlasuljah in velikih zelenorumenih livrehaj so ponujali na srebrnih krožnikih sorbet a la Currita; tako so ga namreč imenovali Curriti na čast.

Izborno," je hvalila dukesa de Bara in prijala novo čašo; "misesel je jako dobra! Hladilna pijska — znamenje Currite! Lepše prisprodebe za njeno hladnokrvno in predrzno brezstidnost ne morete najti! Kajne, Diogen?"

Diogen je prišel odnekod z drsajočimi koraki in padel v naslonjač.

"Bolan sem."

"Kaj pa ti je, človek božji?"

"Kaj mu je?" je rekla Carmen Tagle. "Tisto bolezen ima, ki se loti vinskih trt: oidium..."

Diogen je zinil odurno robatotnost in jo je spremljal s svojim priljubljenim vzklikom: Polaina. To besedo pa je rabil le v družbi dam, sicer je govoril krepkeje. Večerjal je bil kisle kumare z jesihom in oljem, pa so mu bile obležale v želodcu.

Senore so se mu glasno smejale in vzklikale: "O, ta Diogen!" — Da bi ga spravila v dobro voljo, mu je ponudila Carmen čašo sorbeta:

"Glej, prijatelj, tu-le vzemi čašico sorbeta a la Currita, in

koj ti bo bolje."

"Ta je pa prava, ta Curra," je tožila postarna senora.

"Nisem mislila, da bo toliko predrzna, da bi prišla semkaj," je pripomnila druga.

"Beži no! Njena brezstidnost zmore še vse kaj drugega!"

"Njena brezstidnost?" je po-

navljal Diogen. "Zakaj?"

"Zakaj? Ali jo hočeš zagovarjati—?"

"Mislim, da jo morem. Njena brezstidnost! Ve ste brezstidne, in to jo opravičuje. Ako ste ve tolikanj brezstidne, da jo trpite v svoji družbi, zakaj pa ne bi smela priti med vas?"

"Glej, glej, kaj nam vse poveš," je vzkliknila razdraženo markiza de Lebrijo, predsednica treh pobožnih društev, "povej nam še, kaj naj vendar storimo s takimi ljudmi tukaj v Madridu?"

Diogen jo je pogledal in ji je rekel s prostodušno robotstjo

svojega pouličnega narečja in z neizprosno logiko svojega bistriga razuma:

"Zazidajte jim vrata — ali pa se ne pritožujte, če pridejo med ljudi. Ako sami dvignete pokrov iznad gnojne jame, zakaj žožite, da smrdi — — —!"

(Dalje prihodnjič)

Try our American Plan: Cook Three Meals for 6¢ a Day

Pri vsak dan rastočih cenah pri skoraj prav vsem, kaj pomeni vendar ta 6-centna posebnost?

To je za rabo električnega štedilnika. 6-centni prihodek je strošek za kuhanje treh obedov za povprečno družino 4 članov električno. Od predjedi do posladice.

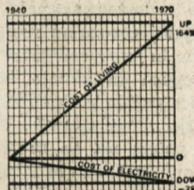
Vaša izbira. Ista cena električne energije bo čistila vašo pečico, sušila vaše obleke, prala posodo in pomagala delati in zabavati na ducat načinov. Vsak sam nekaj penijev na dan.

Ko so vse cene višje kot kdajkoli, kako je

mogoče, da je ostala električna tako dober kup? Dobro, pogledajte okoli sebe po vseh gospodinjstvih strojih. Imate jih nemara več kot kdajkoli. Z električno, čim več smo jo sposobni producirati, tem cenejšo jo lahko dobavljamo. Na ta način se to godi.

In v tem je razlog, da v času ko so se življenjski stroški od leta 1940 podvojili, se je povprečna cena električne enote rabiene v domovih znižala za 28%.

Če že Vaš električni račun sedaj višji pomislite koliko več rabite tega res dobrega kupa.

Električna ni bila nikdar boljši kup.

NAROCITE SVOJIM DOBRIM OCETOM

AMERIŠKO DOMOVINO

KOT DARILO ZA

Očetovski dan

dne 21. junija 1970

Naročite telefonično: 431-9628

Naročite pismeno:

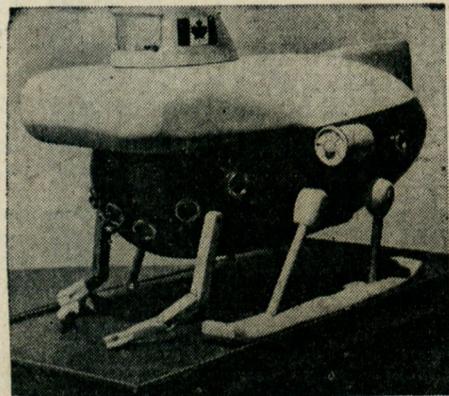
Ameriška Domovina
6117 St. Clair Ave.
Cleveland, Ohio 44103

Prosim, da pošiljate Ameriško Domovino kot moje darilo za Očetovski dan na sledeči naslov:

.....
.....
.....

Za to darilo pošiljam znesek \$.....

Moje ime in naslov:

NENAVADNA PODMORNICA — Kanadske oborožene sile imajo posebne vrste malo podmornico, ki je uporabna za reševanje in raziskave pod vodo. Na sliki vidimo model te nenavadne podmornice.

CHICAGO, ILL.

BUSINESS OPPORTUNITY

BARBER STYLING SHOP
Under \$2,000. Color TV — phonograph in shop. Air cond. 1206 W. THORNDALE. Call Owner 784-4249

(123)

TREE BUSINESS

Prosperous well est. by private owner. Box 37, Highland Park. ID 3-1622 or KI 6-2292 aft. 7 p.m. for appt. concerning details.

(121)

PO STAREM — V večjem delu sveta je v rabi še vedno najenostavnejši in najučinkovitejši "pralni stroj" — človeška roka. Skala, ki moli iz rečne struge, služi za perilnik, roke pa opravijo vse ostalo. Potreben je le še kos mila, če je seveda na razpolago.